אוצר החכמה

ונותנין ריח, והכל גלוי לפניו, ורואה שעתידין להרשיע וכו', מסלקן מן העוה"ז, ליתן להם שכר טוב בעוה"ב. אבל רשע מעיקרו מניח ואינו מסלקו. וצ"ל דס"ל טבא לא הוי בישא (ברכות כט.). ואם צדיק שב מצדקתו ככתוב (יחזקאל יח כד) צ"ל שלא היה תוכו כברו מעיקרו. אך מה שכתב אחר כך בירבעם סותר את זה. אולי גם הוא טינא היתה בלבו. דוק.

אוצר החכמה

[לד:] ע"ד. **תניא סבא בביתא סמנא טבא בביתא.** הא דלא כתלמודא דערכין (יט.)[תתס]. אך ודאי צריך לחלק בין סבי דביתא, דמנייהו איירי גמרא, ובין זקני תורה (זקן שקנה חכמה) וצדיקי דדרא. אינון ודאי סמכי דעלמא.